advokatnævnet

DATO: 16.06.2014 **Sagsnr.2014-373**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat A på vegne af X klaget over indklagede.

Sagens tema:

Advokat A, der repræsenterede X i en sag mod Y vedrørende parternes fælles børn, har klaget over, at indklagede, der havde talt med børnene om sagen – men ikke var antaget som advokat i sagen – har tilsidesat god advokatskik ved at have kontaktet det yngste barn, Z, der dengang var 8 år, på Facebook.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 28. januar 2014.

Sagsfremstilling:

Ved dom af 31. maj 2013 bestemte (bynavn) Ret, at den 8-årige Z fortsat skulle have bopæl hos sin far, X, og samvær med sin mor, Y. Ved dommen blev der ligeledes taget stilling til den 12-årige V's samvær med moren. Dommen blev anket af Y.

Drengenes storesøster, U, der havde bopæl hos Y, kontaktede i august 2013 indklagede vedrørende den verserende sag. U ønskede hjælp i sagen, da børnene

ikke følte, at de blev hørt af myndighederne.

Medio august 2013 holdt indklagede efter aftale med og bistand af Y – men uden hendes tilstedeværelse – et møde på sit kontor med Z og U. Mødet blev afholdt uden X's vidende eller samtykke.

Efter at have talt med børnene oplyste indklagede dem om, at der ikke var noget at "stille op" i relation til Z, der kun var 8 år, og derfor ikke havde ret til at blive hørt. Indklagede udleverede sit vistikort til børnene og sagde til dem, at de altid var velkomne til at kontakte hende, og at hun ville hjælpe dem.

Efterfølgende blev indklagede telefonisk kontaktet af Z, der ønskedes hendes bistand i forbindelse med den forestående landsretssag. Han bad hende om at sende et brev til "dem, der bestemte". Indklagede forklarede ham, at hun ikke var partsrepræsentant og derfor ikke kunne skrive til landsretten. Derfor aftalte de, at indklagede i stedet skulle sende et brev til Statsforvaltningen.

Den 6. september 2013 skrev indklagede således til Statsforvaltningen og oplyste, at hun var advokat for Z og hans søskende. Hun redegjorde for sagen, herunder at det ville være i hendes klients tarv at efterkomme hans udtrykkelige ønske om at få bopæl hos sin mor. Indklagede henviste i den forbindelse til, at hun den 5. september 2013 havde afholdt en børnesamtale med Z.

Statsforvaltningen skrev den 22. oktober 2013 til indklagede, at Statsforvaltningen ikke kunne starte en sag op på Z's anmodning, men at Y kunne søge om ændring af barnets bopæl.

Indklagede har oplyst, at hun på baggrund af brevet til Statsforvaltningen modtog et rasende opkald fra advokat B, der repræsenterede Y. Advokat B truede med at indklage indklagede for Advokatnævnet og mente, at det skadede sagen, at hun havde holdt et møde med børnene. Derefter undlod indklagede at besvare henvendelser fra børnene.

Den 9. december 2013 stadfæstede Østre Landsret byrettens dom.

Den 25. januar 2014 kontaktede Z, der var ked af det og bad om hjælp, indklagede, som besvarede denne henvendelse. Indklagede har oplyst, at hun så det som sin pligt at reagere ved at lytte til ham og lade ham vide, at han havde et trygt sted at gå hen.

Efterfølgende blev indklagede bekendt med, at X var imod, at hun repræsenterede Z, hvorfor hun blev tvunget til at svigte ham ved ikke at besvare hans henvendelser.

Den Facebook-korrespondance mellem indklagede og Z, der indgår i sagen, er ikke dateret, men er af X sendt til advokat A den 20. januar 2014. Ordlyden er følgende:

"Hej [indklagede] jeg er jo lige Stadet på den nye skole og jeg vil så gerne tilbage hos min mor og [bynavn] skole Men der er ingen der gider og lytte til mig og jeg mor og far siger en hel masse ting til mig som jeg slet ikke skal høre så jeg er maget ked af det så jeg håber du kan hjælpe

Kære søde [Z]

Du kan tro jeg vil hjælpe dig. Kan vi ringe sammen i løbet af ugen og tale om det? Har du et telefonnummer jeg kan fange dig på, ellers kan du fange mig på [telefonnummer].

Kærlig hilsen [indklagede]

Vi kan godt ringe sammen i løbet af ugen mit nummer er [telefonnummer]

Du hører fra mig. Vær ikke ked af det søde ven, vi to skal nok finde ud af at du bliver hørt. Jeg er din ven i alt det her. Altid! [hjerte]

Hej [indklagede] jeg er glad for jeg ikke skal gå run og være ked af det

Du kan altid komme til mig kære [Z], jeg fortæller aldrig noget videre medmindre du beder mig gøre det. Du kan altid stole på mig og kan derfor være sikker på, at jeg har tavshedspligt om de ting vi taler om. Jeg er den voksne, som kan prøve at hjælpe dig, når mor og far ikke kan. Desværre er du ikke så gammel at du har ret til at blive hørt ifølge loven – MEN det gør jeg ALT hvad jeg kan, for at du alligevel kan blive. Jeg kan ikke love dig, at vi vinder efter dit ønske lige med det samme, men jeg vil kæmpe sammen med dig, som din ven og din advokat. Jeg kan være din stemme og hjælpe dig igennem uden de voksne træder på dig. Din mor og far elsker dig højt begge to. Du skal være hvor du ønsker det. Det må vi så arbejde på søde dig. [hjerte]"

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat A har påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved at have kontaktet Z, der dengang var 8 år, på Facebook.

Indklagede:

Indklagede har påstået sagen afvist som grundløs og har til støtte herfor særligt anført, at hun ikke kontaktede Z på Facebook, men derimod i hendes egenskab af børneadvokat blev kontaktet af ham, hvorefter hun udleverede sit telefonnummer til ham for at for at undgå skriftlig kontakt, og dermed at Z potentielt skulle blive straffet for at tage kontakt til hende.

Indklagede har endvidere anført, at hun – som voksen fagperson med Justitsministeriets bestalling – havde pligt til at reagere på en henvendelse fra et barn, der var ked af det.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Indledningsvis bemærkes, at der alene er klaget over den ovenfor citerede kontakt på Facebook. Advokatnævnet har således ikke ved kendelsen taget stilling til, om det var i strid med god advokatskik, at indklagede efter aftale med Y – men uden samtykke fra X – i august 2013 holdt et møde med børnene vedrørende sagen. Der er ligeledes ikke klaget over, at indklagede på vegne af Z kontaktede Statsforvaltningen.

Det bemærkes endvidere, at det på baggrund af sagens oplysninger ikke er muligt for Advokatnævnet at afgøre, om det indledningsvis var indklagede eller den 8-årige Z, der tog initiativ til kontakten på Facebook. Fastlæggelse heraf forudsætter en bevisførelse, som nævnet ikke kan foretage, hvorfor nævnet således alene tager stilling til, om indklagede har handlet i strid med god advokatskik ved at tage del i den omhandlede korrespondance.

Indklagede har i sin egenskab af advokat haft korrespondance med et 8-årigt barn, der befandt sig i en særlig sårbar og udsat situation. Indklagede lovede Z at være hans stemme og kæmpe sammen med ham som hans ven og advokat. Da indklagede imidlertid ikke var partsrepræsentant i sagen og derfor ikke havde (eller udsigt til at få) bemyndigelse til at hjælpe Z, skabte hun et falsk håb hos ham.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at indklagede har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Samtidig med behandlingen af denne sag har Advokatnævnet behandlet en anden sag, hvor der er klaget over indklagede, nævnets sagsnr. 2013-3026.

Advokatnævnet fandt i denne sag, at indklagede groft havde tilsidesat god advokatskik, og pålagde hende en bøde på 15.000 kr., jf. princippet i straffelovens § 88.

Efter omstændighederne – og efter en samlet vurdering af de to sager – jf. princippet i straffelovens § 88, pålægger Advokatnævnet indklagede i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, en bøde på 10.000 kr. i nærværende sag.

Indklagede kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Indklagede pålægges en bøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz